

Štefan Harabin

SLOVENSKÉ PRÁVNE BEZVEDOMIE

1. ČASŤ

POKIAĽ SA CHCE SLOVENSKÁ REPUBLIKA HRDIŤ POMENOVANÍM PRÁVNY ŠTÁT, NEMÔŽU NAJVYŠŠÍ ÚSTAVNÍ ČINITELIA REPREZENTUJÚCI NAŠU VLAST BEZ AKÉHOKOĽVEK TRESTNOPRÁVNEHO, RESP. INÉHO POSTIHU REALIZOVAŤ V PRIAMOM PRENOSE VÝSLOVNE A BEZ NAJMENŠÍCH POCHYBNOSTI PROTIPRÁVNE, RESP. NEÚSTAVNE KROKY. JE TO Z ICH STRANY DO OČÍ BIJÚCA NEHORÁZNOSŤ A DRZOSŤ, ZALOŽENÁ NA ABSOLÚTNEJ IGNORÁCII ÚSTAVY A PLATNÉHO PRÁVNEHO PORIADKU SLOVENSKEJ REPUBLIKY A NEÚCTA VOČI OBČANOM, KTORÍ ICH VOLILI A DALI IM DÔVERU.

Aby toto konštatovanie nevyznelo ako bezobsažná fráza, treba ju naplniť konkrétnou argumentačnou faktografiou u jednotlivých osôb v pozíciách štátnych funkcionárov. Poďme teda po poriadku:

PREZIDENT SR – ANDREJ KISKA

Už dva roky pred prezidentskými voľbami v rozpore so zákonom o voľbe prezidenta (kampaň sa môže realizovať najskôr 15 dní pred voľbami) mal pán Kiska bilbordy po celom Slovensku. Išlo o zjavné porušovanie platného právneho stavu Slovenskej republiky. Pritom hlavným predvolebným sloganom Kisku bolo nastolenie právneho štátu. Policajný prezident a ani generálny prokurátor si to zrejme zámerne nevšimli. Netreba sa čudovať, veď ako prvého po inaugurácii Kiska navštívil práve Jaromíra Čížnára.

V evidentnom rozpore so zákonom o voľbe prezidenta pán Kiska použil na kampaň **1 346 075 eur**, namiesto povolených **132 775 eur**. Navýšenie zákonom povolenej sumy o **1 213 300 eur** znamená volebný finančný podvod. Pýtam sa verejne pána Kisku, či podľa neho nejde o jeho volebnú korupciu, o porušenie rovnosti volebných práv iných kandidátov, rovnosti šancí pred zákonom. Parlament, resp. poslanci konkrétnych politických strán, ministerstvo financií ani generálny prokurátor nekonajú, hoci u posledne menovaného platí zákonná zásada konať z úradnej povinnosti (ex offa). Prekročenie tejto sumy zákon č. 46/1999 Z. z. **desaťnásobne sankcionuje**. Pán Kiska by mal teda zaplatiť štátu pokutu vo výške **12 133 300 eur**. Doteraz priamo, ani prostredníctvom hovorca nepreukázal, že sank-

ciu zaplatil. Slovenskí občania nevedia, či bol vôbec vypočúvaný a konfrontovaný orgánmi štátu. Nejde predsa o malú sumu. Nemožno zabúdať ani na úroky z už dvojročného omeškania, zo sumy 12 133 300 eur. Platy učiteľov a zdravotných sestier by spoločnosť zrejme dokázala ľahko pokryť z týchto peňazí.

A pritom ide o „Modrého anjela“. Platí zákon aj pre oligarchu Kisku? Dá sa u tohto človeka apelovať na česť, charakter, morálku a pravidlá fair play? Najvyšší súd vydal o úžerníckych úrokoch bývalých firiem pána Kisku pod spisovými značkami 8Sžo/40/2011, 3Sžo/19/2012, 6Sžo/39/2012, 8Sžo/2/2013 a 6Sžo/21/2013 päť rozsudkov. Je hodné právneho štátu, aby takýto človek bez bezpečnostnej previerky menoval sudcov a vyžadoval od nich politickú poslušnosť voči jeho osobe pri menovaní akte? Môže hlava štátu v rozpore s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky nadradzovať nad práva ľudské, práva ekonomické? Veď to v minulom storočí prvý urobil Hitler. Po marcových parlamentných voľbách ukázal prezident vyše 200 tisíc voličom, že ich realizované volebné právo nemieni rešpektovať.

Pán Kiska neústavným spôsobom už dvakrát nevyvolal parlamentom zvolených adeptov na sudcov Ústavného súdu, hoci mu to konečným spôsobom prikázal samotný Ústavný súd. Pýtate sa prečo? Jednoducho preto, lebo opodstatnene očakáva obžalobu parlamentu za vlastizradu a obáva sa, že by o nej mohol rozhodnúť Ústavný súd, pokiaľ by bol kompletne personálne obsadený.

Ostatné nezákonnosti tejto osoby majú ústavnoprávne neprípustnú podobu, i keď v porovnaní s už vymenovanými sú pre občanov menej významné. Vulgárne a primitívne zasahoval do procesu voľby predsedu Najvyššieho súdu v Súdnej rade vyzývaním na nezvolenie jedného z kandidátov. V rozpore s trojdelením štátnej moci si zobral za poradcov sudcov Babjaka a Ďurišovú, čo konštatoval i Ústavný súd. Pred skončením funkčného obdobia vymenil členov Súdnej rady, Šimonovú, Barányiho (to isté sa dialo v Radičovej vláde v roku 2010 a vo vláde pána Fica v roku 2012 a v parlamente v roku 2014), čím prispel k ďalšej politizácii Súdnej

rady. Predvolal si na koberček pani Švecovú, aby stíhala sudcov senátu Najvyššieho súdu za právne názory, lebo on a verejnosť je znepokojená, hoci súdy majú Ústavou výslovne zakázané riadiť sa verejnou mienkou. Kiska, žiaľbohu, zatiaľ vždy rozmýšľa iba v rovine úžerníckych úrokov a správa sa ako riaditeľ Guantanáma.

Ako prezident republiky útočil na právoplatné, vykonateľné a nezvratiteľné rozsudky Najvyššieho súdu, čiže Slovenská republika útočila na Slovensku republiku. Ad absurdum. Môže si pán Kiska hovoriť, že je hlava štátu?

V medzinárodnoprávných vzťahoch v rozpore s našou Ústavou vystupuje ako vojnový štváč a jeho kroky v rozpore s filozofiou Ľudovíta Štúra (ktorého má populisticky na obraze v kancelárii) sú bez najmenších pochybností motivované zámerom vohnať do vojny Slovanov proti Slovanom.

NÁRODNÁ RADA SR

Bežne bez ohľadu na politické zafarbenie prijíma slovenský parlament zákony, o ktorých dopredu vie, že budú zrušené Ústavným sudom. Pritom každý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky zložil sľub uvedený v čl. 77 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý znie: „Sľubujem na svoju česť a svedomie vernosť Slovenskej republike. Svoje povinnosti budem plniť v záujme občanov. Budem dodržiavať Ústavu a ostatné zákony a pracovať tak, aby sa uvádzali do života.“

Je vylúčené, aby poslanci nepoznali vlastný sľub, Ústavu Slovenskej republiky, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach a relevantné stanoviská medzinárodných orgánov a organizácií, vrátane rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa dotýkajú obsahu nového zákona, o ktorom hlasujú. Napriek sľubu poslanci iba na politický pokyn svojich strán populisticky vedome konali a konajú opačne. V tomto smere by generálny prokurátor s plnou vážnosťou mal preskúmať aj trestnoprávnu zodpovednosť takých poslancov z hľadiska ustanovení § 326 Trestného zákona o trestnom čine zneužívania

právomoci verejného činiteľa, resp. poškodenia cudzích práv podľa § 375. Takých prípadoch je veľa a hoci má generálny prokurátor aj konkrétne trestné oznámenia a podnety, ignoruje ich a nekoná, dokonca ani v situácii, že má k dispozícii i konečný nález Ústavného súdu o úmyselnom a populistickom prijatí neústavného zákona.

PRESEDA VLÁDY SR – ROBERT FICO

Predseda vlády pred marcovými parlamentnými voľbami neštandardne v rozpore s Trestným poriadkom na osobitných tlačových konferenciách robí politického vyšetrovateľa na podklade informácií z trestných spisov. Pokiaľ informácie, ktoré mu zrejme úmyselne podsúval pán Kaliňák, sú pravdivé, prečo sa už dávno pred ôsmymi rokmi nestali základom riadneho trestnoprávneho vyšetrovania a stihania pána Matoviča? Informácie z trestných spisov v právnom štáte nemôžu slúžiť ako nástroj politického boja na likvidovanie názorových oponentov. Vláda pána Fica neústavne vymenila v roku 2014 člena Súdnej rady Chleboviča za Slovin-

ského, aby presadila za predsedu Najvyššieho súdu stranícky servilnú pani Švecovú a následne politicky ovládla Najvyšší súd. Pán premiér nepochopiteľne neodvolal v lete 2015 ministra Kaliňáka, keď útočil na Najvyšší súd a vyzýval na nerešpektovanie a zmenu rozhodnutie Najvyššieho súdu, ktoré právoplatným a nezvratiteľným spôsobom konštatovalo, že súkromná policajná inšpekcia pod ministrom Kaliňákom je podľa Trestného poriadku nezákonná. Neodvolal Kaliňáka ani vtedy, keď v rozpore s právomocami ministra vnútra dopredu verejne určoval, čo môže a čo nesmie pán Čižnár vyšetrovať. Toto sú už jasné rozkladné procesy štátu.

Počas vlády premiéra Fica sa síce legislatívne konformne, ale s nesporným politickým motívom, zaviedli policajné previerky na sudcov, zrušila sa týmto spôsobom aj imunita sudcov, čím sa reálne a fakticky zlikvidovala sudcovská nezávislosť. A samostatnosť sudcov sa podriadila exekutive a politickej moci. V právnom štáte súdy kontrolujú políciu, v totalitnom a fašistickom je to naopak, polícia kontroluje súdy.